

тура се отличава съ известни схващания за Бога, съ известни принципи, които може да се приложатъ. Християнскитѣ народи се отличаватъ съ своята любовъ къмъ Бога, т. е. тѣ сж приложили Божествената Любовъ повече. За въ бъдеще тази Любовъ трѣбва да се приложи още повече. Християнскитѣ народи мислятъ, че сж достигнали до върха на тази Любовъ. Не, не сж достигнали до тамъ. Тѣ още нѣматъ условия за приложение на тази Любовъ. При това, за въ бъдеще трѣбва да се изучаватъ методи, какъ да се приложи тази Любовъ, какъ да се използватъ не само физическитѣ, но и духовнитѣ блага, които ни сж дадени.

И тѣй, народътъ излѣзе да посрещне Христа. Но явиха се фарисеитѣ и казаха. видите ли Го, отиде свѣтътъ съ Него! Хубаво, ако тогавашниятъ свѣтъ бѣше приелъ Христовото учение въ Неговата пълнота мислите ли, че нашето положение щѣше да бѣде по-лошо? Питамъ: защо тогавашнитѣ учени хора не сж били готови да възприематъ Христовото учение? Защо ли? Ще дамъ слѣдната аналогия. Двѣ моми обичатъ единъ богатъ, ученъ, красивъ момъкъ и нито едната успѣва, нито другата. Едната казва: отстѣпи ти. Другата казва: отстѣпи ти. Всѣка иска да има момъка. Тия двѣ моми ще се намѣрятъ прѣдъ онази проблема, прѣдъ която се намѣрилъ Соломонъ, когато се явили прѣдъ него и двѣ майки съ едно дѣте. Едната казва: това дѣте е мое. И другата казва: това дѣте е мое. И двѣтѣ не отстѣиватъ, всѣка иска да вземе дѣтето за себе си. Тукъ се показва мъдростъта на Соломона. Той, за да изпита, коя е истинската майка на дѣтето, казва: